

PODZIMNÍ FARNÍČEK

ČASOPIS FARNOSTI KNÍNICE U BOSKOVIC

Č. 49
2023

*K nám, Duchu svatý, nyní spěj a znovu naplň naši hrud',
ty pojíš Otce se Synem i s námi stále spojen bud'!*

*A srdce, ústa, mysl, cit rač k Božím
chválám roznítit a rozdmýchej v nás
lásky žár, by oheň náš i bližní hřál.*

*Nauč nás Boha Otce znát, líp jeho
Syna poznávat a v tebe, Duchu od
obou, vždy věřit s myslí pokornou.
Amen.*

SPOLEČNÁ FOTOGRAFIE Z POSVÍCENÍ

Modlitba z Liturgie hodin

**Fotku jsme poslali o. Michalovi Sekničkovi,
který 29. srpna oslavil 50. narozeniny.**

TÉMA: SEŠLI SVÉHO DUCHA

Hledím na obrazovku počítače s otevřenou první stranou farního zpravodaje s označením „00“. Tento Farníček nese číslo „49“. A letí mi hlavou otázka: Je Farníček dílem Ducha Svatého?

Zmiňované „nulté“ číslo vzniklo jednak díky touze vydávat farní časopis, ale nahrála nám tehdy do karet sváteční příležitost – společné slavení 5. farního dne a udílení svátosti biřmování. Bylo to v roce 2011 a slušelo se na obě události poukázat.

Letos budeme v našem kostele opět svědky udělování této svátosti a cílem Farníčku je být tomuto tématu blíž.

K přijetí svátosti biřmování se připravuje celkem 17 kandidátů:

Anna Kotoučková

Veronika Ševčíková

David Kotouček

Eva Dostálová

Zora Kotoučková

Petr Ošlejšek

Petr Kříčka

Jakub Mynář

Klára Lujková

Jakub Přikryl

Eliáš Měkota

Tomáš Přikryl

Petr Mucha

Jiří Ošlejšek

Marie Ošlejšková   Monika Vyšehradová

Veronika Ošlejšková

„Svátost biřmování je událost, která se týká všech, kdo náležejí do farnosti, a nejen samotných biřmovanců nebo jejich rodin.“

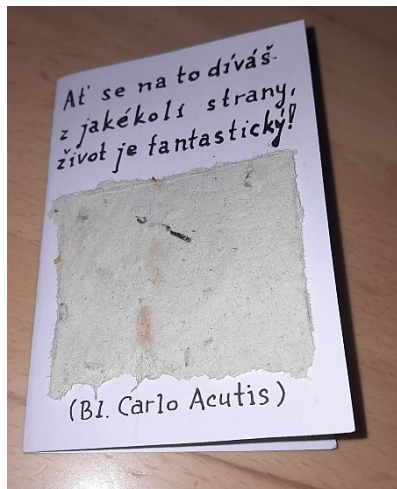
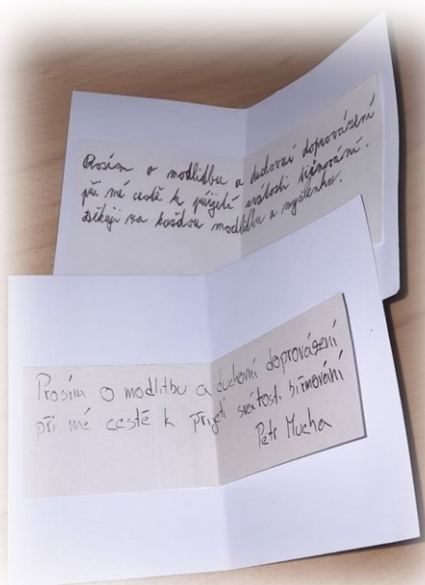
Co můžeme – my všichni, co náležíme do farnosti – udělat pro to, aby noví biřmovanci pocítili, že jsme s nimi?

Možná se rozpomenout na své vlastní biřmování, připomenout si jeho podstatu a nechat se vést Duchem Svatým...

K tomu všemu mohou přispět následující stránky Podzimního farníčku. Pěkné počtení s díkem na rtech všem těm, kteří přispěli k jeho vzniku, přeje farníčkovská redakce.

Ze srpnového Posvícení jste si mohli odnést dáreček ukrývající osobní prosbu konkrétních biřmovanců o modlitební doprovázení na jejich cestě k přijetí svátosti biřmování.

Kartičky byly vyráběny s velkou láskou a pečlivostí. Ubylo jich jen pár, a tak čekají v kostele pod tematickou nástěnkou u bočního vchodu a také vzadu u Kancionálů, abyste si je rozebrali a na poslední měsíc si

„adoptovali“ alespoň jednoho z biřmovanců a podpořili ho modlitbou či obětí.

Kartičky můžete rozdat i lidem, o kterých víte, že jsou ochotni se modlit, ale nemohou už třeba do kostela přijít. Pán Bůh zaplat!

SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ

Biřmování je svátost, která dovršuje křesť a ve které jsme zahrnováni dary Ducha Svatého. Ten, kdo se svobodně rozhodne žít životem Božího dítěte a kdo požádá o Ducha Svatého skrze vkládání rukou a pomazání křížem, dostane sílu stát se slovem i skutkem svědkem Boží lásky. Stává se

plnohodnotným a zodpovědným členem katolické církve (*Youcat* čl. 203 = *Katechismus pro mladé*).

Při biřmování je duši pokřtěného křesťana vtištěna nerasmazatelná pečeť, kterou lze přijmout pouze jedenkrát a která působí vzrůst křesťní milosti. Dar Ducha Svatého je moc shůry, v níž biřmovaný vydává věrohodné svědectví milosti svého křtu vlastním životem a ve které se stává Kristovým svědkem.

Přijmout biřmování znamená uzavřít „smlouvu“.

Biřmovanec říká: Ano, věřím v tebe, můj Bože, dej mi svého Svatého Ducha, abych ti zcela patřil, abych se od tebe nikdy nevzdálil a abych ti vydával svědectví ve svém životě tělem i duší, slovem i skutkem, ve dnech dobrých i zlých.

A Bůh odpoví: Ano, také ti věřím, mé dítě – a dám ti svého Ducha, dám ti sebe samého. Budu patřit celý tobě. Nikdy od tebe neodstoupím ani v tomto, ani ve věčném životě. Budu přítomen ve tvém těle a ve tvé duši, ve tvých slovech i činech. I kdybys na mě zapomněl, přece budu tady – v dobrém i ve zlém. (*Youcat* čl. 205)

Biřmování vtiskuje pokřtěnému *pečet* Ducha Svatého. Znamená to, že teď naprosto patří Kristu, je navždy v jeho službách a má příslib Boží ochrany.

Biřmování vtahuje křesťana hlouběji do Božího synovství, pevněji ho spojuje s Kristem, rozmnořuje dary Ducha Svatého a dává sílu šířit a bránit víru slovem i skutkem.

Vede nás k tomu, abychom se zasazovali o naše bližní, abychom byli schopni klást odpor zlu a měli odvahu postavit se mu, abychom byli zodpovědnými lidmi ve všech situacích, kdy jde o osud člověka, to znamená od výchovy dětí přes život v povolání až po oblast politiky. To všechno zmůže biřmovaný člověk tehdy, bere-li biřmování vážně (O.H.Pesch: *Základní otázky katolické víry*)

„mít stejného Ducha jako Ježíš“

Být biřmovaný znamená mít stejného Ducha jako Ježíš. Ten je plný Ducha Svatého. O lidech, kteří myslí a jednají podobně, se říká, že jsou stejného ducha. Když mám stejného Ducha s Pánem Ježíšem, mám se mu podobat. Z evangelíí poznávám, jak Ježíš myslel, mluvil a jednal.

Biřmování je nazýváno svátostí křesťanské dospělosti.

Je nějaký vhodný věk k přijetí svátosti biřmování? Nechme promluvit svatého Tomáše Akvinského:

„Tělesný věk nepodmiňuje duši. A tedy i v chlapeckém věku může člověk dosáhnout dokonalosti duchovního věku, o němž kniha Moudrosti (4,8) říká: ‚Vážené stáří nespočívá v délce života, neměří se počtem let.‘ A proto mnozí, kteří v dětském věku dostali sílu Ducha svatého, velkodušně bojovali pro Krista až k prolití krve.“

Ti, kdo přijímají svátost biřmování, stávají se spoluodpovědnými za život farnosti v celém jejím rozsahu. Dary Ducha svatého nám pomáhají lépe uskutečňovat své křesťanství ve světě. Bez těchto darů nelze žít v církvi.

Duch svatý je duchem církve. V ní On dýchá, skrze Něj církev koná, modlí se a díky tomu žije a je znamením spásy celému světu.

KDO JE DUCH SVATÝ

Duch svatý je třetí osoba Boží Trojice. Je to tedy Bůh a osoba. Někdo, s kým můžu mít vztah. Někdo, kdo mě naprosto převyšuje a zároveň je mi tak moc blízký.

V Credo vyznáváme: Věřím v Ducha svatého, Pána a Dárce života – to je identita Ducha: Ten, který **dává život**, a tedy i ten, který **mění životy**. Duch oživuje a taky oživuje naši víru. **Oživuje náš život ve víře.**

*To díky Němu a v Něm
můžeme jít spolu s Ježíšem k Bohu Otcí.*

Duch Svatý je Boží život v nás. A tento život je nám otevřený ve křtu, v biřmování rozvíjen a v každodenní víře uskutečňován.

‘Člověk, zohyděný hříchem a smrtí, zůstává “k obrazu Božímu”, k obrazu Syna, ale je zbaven “Boží slávy” a “podoby”. Zaslíbení dané Abrahámovi zahajuje dílo spásy, na jejímž konci sám Syn vezme na sebe “obraz” a obnoví ho v jeho “podobě” s Otcem tím, že mu vrátí slávu a Ducha, “který oživuje”.

To On v nás buduje intimní vztah s Bohem. Působí a přímo bydlí v nás. **„Nevíte, že jste Božím chrámem a že ve vás bydlí Boží Duch?”** (1. Kor 3,16) A to platí nezávisle na tom, jestli to pociťujeme nebo prožíváme. Ale vědomím Ducha Svatého můžeme rozšiřovat pole Jeho působnosti, když s Ním vědomě počítám.

Žijeme ve věku Ducha Svatého! Starý Zákon můžeme označit za věk Boha Otce, Nový zákon za věk Ježíšův a vše, co prožíváme od seslání Ducha Svatého dál, je období Ducha Svatého.

Z literatury víme, že příběh je možné analyzovat až spadne opona, až známe celou pointu. Proto učedníci mohli lépe chápat Ježíšův život až na jeho konci, po jeho nanebevstoupení. Věk Ducha ještě není u konce, a tak nám pointa bude vždy tak trochu unikat, ... a to je dobře, díky tomu ho můžeme nepřestávat hledat a zjišťovat, jaký vlastně je!

S jistotou můžeme prohlašovat, že jsme Chrámem Ducha svatého.“
'Co se týká člověka, Bůh (to značí i Syn a Duch svatý) ho stvořil vlastníma rukama... a do utvořeného těla vepsal svou vlastní podobu, aby tak i to, co mělo být viditelné, neslo božskou podobu.' (KKC 704)

Duch svatý je velkolepý Boží dar - “Bůh je láska” a láska je první dar, v ní jsou zahrnuty všechny ostatní. Tato “Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán” (Řím 5,5).

Tři vlastnosti Ducha Svatého, jak je poznáváme díky Písmu Svatému:

Duch pravdy, Duch svobody, Duch služby

Ducha Svatý nás uvádí do plné pravdy a zároveň nás usvědčuje z nepravdy. Když to dělá Duch Svatý (a ne ten Zlý) je to vždycky s láskou a pro naše dobro. Pokud tedy žijeme s Duchem Svatým ve vztahu, tak očekávejme, že nás bude pročišťovat, usměrňovat a povede nás. A to stále víc a víc do vztahu k Bohu. Duch Svatý ukazuje pravdu a zároveň osvobozuje ode všech lží, strachu a každé nesvobody. Díky Němu můžeme žít naplno naši identitu Božích dětí a v naprosté svobodě a odevzdanosti se dávat k dispozici. A s tím souvisí, že Duch Svatý nás volá do služby. On nás volá k tomu, aby naše víra nežila jenom sama pro sebe, ale aby byla otevřená pro druhé, aby se dávala. Duch Svatý nám k tomu dává dary a charizmata.

Duch Svatý je “velvyslanec Božího srdce v našich životech”. A On sám nás do Otcova srdce vede.

Když v nás Duch Svatý najde odpověď na víru, kterou vzbudil, nastává pravá spolupráce. (KKC 1091)

Ten, kdo působí v našem srdci, je Duch Syna. (KKC 689)

- Duch Svatý dává život Božímu slovu. → Když Otec posílá své Slovo, posílá vždycky svůj Dech. (KKC 689)
- Duch Svatý je vychovatelem víry, tvůrcem “mistrovského Božího díla”.
- Duch působí v srdci církve, abychom žili z života vzkříšeného Krista.
- “Duch je naším životem” (Gal 5,25): čím víc se zřekneme sami sebe, tím víc také jednáme podle Ducha.

CO JE KŘEST V DUCHU

a proč po něm toužit

Papež Benedikt XVI. v poselství z roku 2008 poznamenal, že Skutky apoštolů představují událost vylití Ducha Svatého o Letnicích jako *“korunu celého Ježíšova poslání”*.

Ježíšovo poselství ve skutečnosti směřovalo k darování Božího Ducha lidem a k jejich křtu v “koupeli” znovuzrození. To se uskutečnilo skrze jeho oslavení (viz. J 7,39), to znamená skrze jeho smrt a vzkříšení: pak byl Duch Svatý vylit v plnosti, jako vodopád, který očisťuje každé srdce, hasí plameny zla a zapaluje srdce Boží láskou.

V roce 2004 se papež Jan Pavel II. obrátil na Katolickou charismatickou obnovu s výzvou:

Díky charismatickému hnutí mnozí křesťané, muži i ženy, mladí i dospělí, znovu objevili Letnice jako živou skutečnost pro každodenní život. Doufám, že spiritualita Letnic se bude v církvi šířit jako obnovená motivace k modlitbě, svatosti, společenství a hlásání evangelia.”

Pozn.: Katolická charismatická obnova vznikla krátce po 2. vatikánském koncilu, v roce 1967, kdy se sešlo na víkendovou rekolekci několik učitelů a studentů z univerzity v Pittsburghu (USA). Studenti rozjímali o Skutcích apoštolů, zpívali starobylý hymnus Veni Creator Spiritus a prosili Boha, aby v nich prohloubil milost jejich křtu a biřmování. Během tohoto víkendu mnozí zakusili mocné vylití Ducha Svatého, provázené darem jazyků, prorokováním a dalšími charismaty. Zkušenost “Letnic” se pak rychle rozšířila do celého světa, takže dnes existuje Katolická charismatická obnova ve více než 238 zemích a dotkla se životů více než 120 milionů katolíků.

„Žijeme v době, kterou Jan Pavel II. nazval “kulturou smrti”. za takových okolností je více než kdy dříve zásadní, aby se lidé mohli *setkat s živým Bohem*. A právě díky křtu v Duchu Svatém mnozí poznali Boha *jako milujícího Otce*, který působí v našich životech citelným způsobem: *promlouvá k nám, vede nás a chrání, dává svým dětem uzdravení a plnost života*. Tento objev přináší jednotlivcům i celé církvi neotřesitelnou naději, tváří v tvář všudypřítomné skepsi

a malomyslnosti. Těmito a mnohými jinými způsoby odpovídá křest v Duchu na nehlubší potřeby církve dnešních dnů a připravuje ji na budoucnost.”

- Těmito slovy autoři uvádí čtenáře do studia knížky *Křest v Duchu*, která je plodem Doktrínální komise ICCRS. „Nabízí se tu vynikající teologický rámec a solidní pastorační směrnice, abychom křest v Duchu Svatém lépe chápali, přijímali ho a předávali druhým, ale hlavně abychom z něj žili.” (Charles Whitehead z Anglie)

CO TEDY JE KŘEST V DUCHU A JAK SE PROJEVUJE?

Křest v Duchu je život proměňující zkušenost s láskou Boha Otce, která se vylévá do lidského srdce skrze Ducha Svatého. Ducha lze přijmout skrze přijetí Ježíše Krista jako svého Pána. Křest v Duchu oživuje svátostný křest a biřmování, prohlubuje společenství s Bohem a s ostatními křesťany, rozněcuje zápal pro evangelizaci a vybavuje člověka charismaty pro službu a misi. Toto Boží dílo je v církvi přítomné od samého počátku, nelze ho omezit na jeden proud či hnutí. Díky křtu v Duchu se v naší době znovu zpřítomňuje zkušenost Letnic.

Příběhy z počátku Obnovy ukazují, že katolíci byli pokřtěni v Duchu v mnoha různých kontextech a různými způsoby: za některé se modlili ti, kteří již dříve přijali křest Duchem; jiní tuto milost přijali během své soukromé modlitby; další přijali křest v Duchu, když ve skupince studovali a rozjímali Písmo, a ještě další, když naslouchali svědectví druhých...

JAK SE POZNÁ, ŽE NĚKDO TZV. KŘEST V DUCHU PŘIJAL? JAKÉ NESE TATO ZKUŠENOST OVOCE V PRAKTICKÉM ŽIVOTĚ?

Může nést ovoce mnohé nebo také žádné, to už záleží na spolupráci člověka s milostí. V té lepší variantě je ovocem křtu v Duchu na prvním místě nová důvěrnost ve vztahu k Bohu, ke Kristu. Jakási žízeň po jeho přítomnosti, která působí vnitřní tah k osobní modlitbě, jak soukromé, tak společné. Typická pro Obnovu je spontánní modlitba chvály a intenzivní přímluvná modlitba, přičemž modlitba v jakékoli podobě se stane nezbytnou součástí života.

Dalším ovocem křtu v Duchu je objevení Písma jako živého Slova Božího, které promlouvá do konkrétních životních situací. Současně

roste hluboký smysl pro svátostný život, oživení vztahu k eucharistii a svátosti smíření, které jsou prožívány s vnitřní účastí. Smysl pro pokání vyrůstá z osobní zkušenosti usvědčení Duchem Svatým, který dává pochopení hříšnosti zevnitř. V katolickém prostředí je ale běžným ovocem vylití Ducha a dalšího života z této milosti také proměna vztahu k Panně Marii, ke světcům a k andělům, protože celý duchovní svět se stane reálnějším.

Většina lidí postupně objeví nově smysl společenství církve, v němž existuje vzájemná sounáležitost. Proto se člověk začne zajímat o rozměr služby, vnímá spoluzodpovědnost za dílo evangelizace. Přijetí Ducha svatého dává člověku touhu mluvit o Kristu a uschopňuje ho vydávat o Něm svědectví. Zkrátka objeví se nová motivace ke službě v církvi i mimo ni, někdy i specifická povolání. Mnozí také prožívají nově bolest nad rozdělením církve, proto se cítí puzeni pracovat pro ekumenismus „zdola“, společnou modlitbou, službou a v neposlední řadě skrze iniciativy smíření, uzdravení ran přetrvávajících z historie.

Nejnápadnějším rysem hnutí Obnovy jsou charismata, o nichž čteme v Písmu ve Skutcích apoštolů a v Pavlově listech. Ta jí zřejmě vysloužila zavádějící název „charismatická“ obnova, což budí mylný dojem, jako by charismata stála v centru jejího zájmu.

CHARISMATA jsou zvláštní obdarování, která jsou každému jednotlivci dána zdarma, tedy ne pro jeho zásluhy, a to ke službě druhým. Jak píše apoštol Pavel v prvním listě do Korinta: „Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu.“(1 Kor 12,7) Charismata nesvědčí o osobní svatosti toho, kdo jimi slouží, ale o Boží starostlivosti o potřebné.

Dar jazyků, který mnohý věřící přijme při vlastní zkušenosti křtu Duchem, je považován za dar, který otvírá cestu k přijetí dalších darů. Napomáhá totiž modlitbě, a to jak osobní, kde pomáhá posílení vnitřního člověka v nás (1 Kor 14,4), tak i společné modlitbě chvály, kde napomáhá vyjádřit vděčnost a lásku k Bohu, na něž lidská slova nestačí. Je pomocí i při modlitbě za druhé, když nevíme jak a za co se modlit, ale Duch svatý ví a přimlouvá se v nás nevyslovitelnými vzdechy, jak říká apoštol Pavel (Řím 8,26). Nejde o zázračnou znalost cizího jazyka, tím méně o modlitbu ve vytržení, jak zkresleně překládá ekumenický překlad Bible. Tento dar nás v modlitbě uvádí do kontaktu s Božím tajemstvím, které nás přesahuje.

Charisma mluvení v jazycích budilo odjakživa pozornost, i když jde podle Písma o nejmenší z darů. U letničních bývá považováno za poznávací znamení toho, že někdo prožil křest Duchem Svatým. Katoličtí charismatici sice za dar jazyků prosí a váží si jej, ovšem neberou jej jako důkaz přijetí milosti křtu v Duchu, ta může daru jazyků předcházet nebo být obdržena bez něho.

Vedle tohoto daru jsou ještě důležitější dary. Dar prorockého slova, který slouží k budování, napomínání a povzbuzování, tedy k užítku druhých (1 Kor 14,3). K prorockému slovu má blízko dar slova poznání, který odhaluje skryté Boží působení, a často souvisí se znameními, jimiž Bůh dosvědčuje zvěstování, jako jsou například tělesná uzdravení. Dar slova moudrosti pak ukazuje cestu k řešení problematických situací. Dar rozlišování pomáhá člověku odhalit, jakým duchem se co nese.

Skrze dar uzdravování Pán ve svém milosrdenství s trpícími uzdravuje na modlitbu druhých. Jedná se jak o uzdravení nemocí těla, tak především o vnitřní uzdravení nevyvážených emocí a bolestivých vzpomínek. Vždy je to Bůh sám, který uzdravuje skrze modlitbu bratří a sester.

Když hovoříme o charismatech, je však dobré zdůraznit, že jde o **dary k růstu těla Kristova**, neznamenají automaticky větší zralost nebo svatost jejich nositele. To, že je u díla Duch Boží, není zřejmé podle charismat – i zlý duch může nabízet imitace daru uzdravování, prorokování, vidění, zázraků, dokonce i daru jazyků – ale **podle ovoce Ducha**, jak je známe z listu Galatským 5,22.

*Milost křtu v Duchu Svatém je svrchovaný Boží dar,
který nesouvisí s lidskými zásluhami či konáním
a všichni po něm máme toužit
a vytrvale o něj prosit.*

Zdroje:

Katechismus katolické církve; Youcat

Youtube videa o Duchu Svatém od autorů: Jiří Dyčka, John Bevere

Jan Graubner: Rok biřmování, Novéna

Křest v Duchu Svatém (Doktrinální komise ICCRS)

Rozhovor s P. Vojtěchem Kodetem o působení Ducha Svatého

VLAJKY V KOSTELE?

Před rokem Podzimní farníček začínal úvahou naší farnice Marušky nad tím, zda je přípustné a vhodné, aby v kostele či v jiných prostorách při modlitbě chvály a uctívání vlály prapory, aby lidé s nimi mávali a tančili. Následující text více přiblíží podstatu vlajkování, abychom pochopili, a tak snáze přijali tento projev jásaní před Bohem.

Proč při chválách nebo modlitbách zdviháme prapory?

Není to nějaká móda, nějaký novodobý výmysl křesťanských charizmatiků. Když se podíváme do historie, můžeme si všimnout, že prapory, vlajky, znaky, zástavy nebo korouhve měly v Božím lidu vždy svoje uplatnění. Význam měly zvláště vojenský, kdy se jimi udávaly povely (Ž 60,6). V Bibli se setkáváme spíše s výrazem korouhev (např. Jr 4,6). Korouhve se též vyzdvihovaly na znamení vítězství. Ale mohly mít i význam symbolický, jako je např. v Písni písní 2,4 (...jeho prapor nade mnou je láska) nebo v Ex 17,15 (I postavil Mojžíš oltář a pojmenoval jej: Hospodin je má korouhev).

Korouhev nebo prapor vždy znamenají něco zástupného, nějaký symbol nebo znak autority.

Prapory při chválách vyjadřují vlastně to, co říkáme Bohu v písni melodií nebo slovy, ale barvou nebo obrazem, nebo pohybem toho, kdo prapor nese. Dokonce můžou vyjádřit to, co slovy vyjádřit neumíme. Prapory nám také pomáhají radovat se a jásat před Bohem, vzdávat mu chválu a čest tak, aby to bylo nejen slyšet, ale i vidět.

Naší úlohou po čas chvály a velebení je
zaměřit naši pozornost na Ježíše.
Ježíš se stal naší zástavou!

*„A já, až budu **vyvýšen** ze země,
 přitáhnu všechny k sobě.“*
 (J 12,32)

Vztyčená vlajka = Král žije!

Praporem (vlajkou):

- něco sdělujeme za sebe nebo za lid
- vyhlášíme pravdu, že Ježíš je vítěz
- zviditelňujeme to, co se zpívá, hovoří, za co se přimlouvá
- oslavujeme jím Boha, vzdáváme mu čest
- ukazujeme, koho reprezentujeme (“ve jménu našeho Boha budeme zvedat zástavy”)

Při vztyčených praporech je Bůh vyzdvižen v našem středu.

Vlajka je také symbolem duchovního pohybu. Bůh nás nejen volá ke chvále, ale také osvobozuje, obnovuje, uzdravuje. Mění staré na nové. Bůh je kreativní a jedná.

I když to na první pohled nevypadá, při používání vlajek se děje velmi mnoho. Něco se začíná dít na nebesích, když je Ježíš vyvýšený.

Řeč nejzákladnějších barev na praporech je asi tato:

červená – Kristova krev, Duch Sv.

oranžová – láska, horlivost

bílá – čistota

žlutá – radost

zlatá – Boží kralování a majestát

stříbrná – vítězství, Boží nádhera

modrá – nebe, Boží přítomnost

zelená – nový život, svoboda v Kristu

fialová – pokání

Pro Ducha svatého se používá buď modrá (symbol řeky) nebo červená, oranžová a žlutá (symbol ohně).

Každá barva může mít pro každého další, specifický význam, ať už ji tak vnímá dlouhodobě, anebo v konkrétní modlitbě znamená pro něj něco určitého.

Při vlajkování pozor na dostatečný prostor kolem sebe a bezpečí druhých.

Na konci školního roku jsme byli s manželem součástí pěkného (nečekaného) setkání s o. Jiřím Brtníkem, který se při sdílení, čím žijeme, zmínil o programu Vyvolený. Zaujalo nás to, ale nebyl zrovna čas téma rozvinout, přesto přišlo pozvání do Letovic, abychom se s tímto programem více seznámili prostřednictvím týmu ze Slovenska, který přijede letovské budoucí animátory programu Vyvolený zaučovat.

Manžel zůstal doma s dětmi, ale „čirou náhodou“ nadšeně přijala pozvání Kačka Š., a tak jsme vyrazily spolu.

Strávily jsme večer s pootevřenou pusou a chvějícím se srdcem. Žasly jsme, protože jsme naslouchaly něčemu, co je bezesporu dalším povedeným kouskem Božího Ducha v díle nové evangelizace. Přijímané informace zapadaly do toho, co zrovna žijeme, po čem naše srdce touží. A tak jsme odjížděly odhodlané seznámit i další lidi ve farnosti s tímto programem.

PROGRAM VYVOLENÝ

- Zapaluje srdce
- Zve k osobnímu setkání s Ježíšem Kristem a k prohloubení víry
- Umožňuje stát se učedníkem

Program vznikl jako účinný nástroj k přípravě mladých lidí k přijetí svátosti biřmování. V naší farnosti mají současní kandidáti sv. biřmování přípravu téměř za sebou. Probíhala pod vedením o. Šudomy v uplynulém roce a pokračuje nyní v září a říjnu.

Bude završena 22. října přijetím svátosti z rukou o. biskupa Vojtěcha.

Program Vyvolený ale může člověku sloužit stejně dobře před přijetím svátosti biřmování jako po jeho přijetí. A tak jsme potenciálními účastníky programu všichni. Věk nerozhoduje, ale mladý duch toužící po osobním rozvoji je vítaný. 😊 Mnohým z nás chybí soustavnější formace ve věcech víry formou katechezí nebo diskuzí, a tak vstoupit do „společného kráčení napříč čtyřadvaceti tématy katolické víry“ nabízíme **všem zájemcům z řad středoškoláků a starších** (bez závislosti na přípravě k biřmování; ať jste v minulosti u biřmování byli či nebyli).

Tvůrci programu v první řadě touží po hlásání evangelia a po každém člověku, aby se stal nadšeným katolíkem – člověkem, který ví, Čemu a Komu uvěřil!

Program představuje moderním a zajímavým způsobem katolickou víru ve všem jejím bohatství a vitalitě. Poutavým způsobem vysvětluje příběh dějin spásy od stvoření přes zrod církve až po současnost. Pomáhá pochopit, že svátosti, modlitba a učednictví jsou klíčem ke šťastnému životu.

Důkladně zpracovaná témata rozšiřují intelektuální i duchovní stránku člověka, kladou otázky, které pomáhají člověku objevovat pravdu o sobě i o Bohu.

Při setkáních se využívají natočená videa, pracovní sešity a práce v malých skupinkách.

Velikým oživením víry může být už jen setkání ve společenství lidí, kteří spolu kráčí, modlí se a formují své pohledy na víru. Jednotlivá setkání trvající cca 90 min. jsou doprovázena animátory, kteří skupinku provádí jednotlivými body katecheze.

Materiály nejsou zatím přeloženy do češtiny, takže vstup do tohoto programu přinese také prohloubení znalostí slovenského jazyka. 😊

*Konečným výsledkem těchto katechezí není třída plná šikovných studentů, ale **společenství plně učedníků.**
(autoři programu Vyvolený)*

Účastníci programu Vyvolený v knínické farnosti se budou potkávat **1x za 14 dní od poloviny října do jara** na faře. Pravděpodobně v pátek od 18:45 do 20:15 nebo dle domluvy s přihlášenými účastníky.

Srdečně zvou a na společnou cestu se těší

Petra a Mirek Hartlovi
(animátoři programu Vyvolený)

V neděli 24. září po mši svaté na faře proběhne s potenciálními zájemci bližší **seznámení s programem** a se způsobem jeho fungování v naší farnosti.

Nebojte se nás oslovit i mimo tento termín, jestliže máte zájem a otázky, na tel. 776 791 582 (Petra), 608 282 088 (Mirek).

PŘIHLÁŠKY PROSÍME DO KONCE ZÁŘÍ

*„Ne vy jste vyvolili mne,
ale já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás...“
(Jan 15,16)*

Kdo za vznikem tohoto katecheticko-evangelizačního programu stojí, můžete dohledat na webových stránkách www.sviatostbirmovania.sk.

Program má církevní schválení a v naší farnosti bude probíhat za podpory o. Miroslava Šudomy.

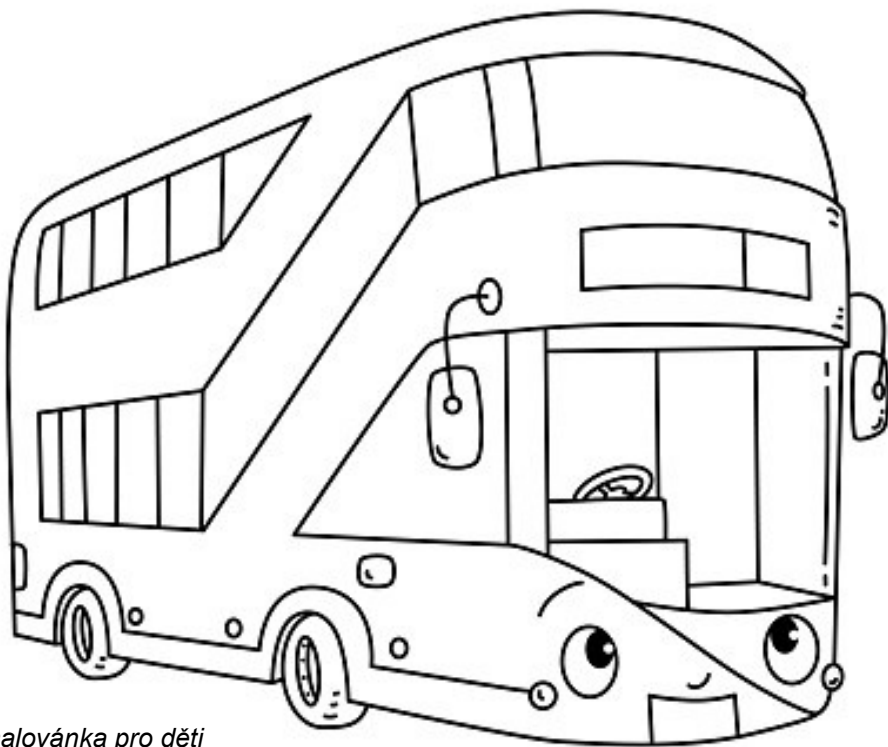
VZPOMÍNKA NA PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ - 11. ČERVNA 2023

KDE JSME SE V LÉTĚ POTKALI S ŽIVÝM KRISTEM NEBO KRÁSOU BOŽÍHO STVOŘENÍ?

Připravte se na velkou letní jízdu. Přehlídku krásných míst naší země a neopakovatelných zážitků otevře příspěvek, který do redakčního e-mailu připutoval jako úplně první.

Omalovánka pro děti

Letošní prázdniny zase byly ve znamení cestování. Navštívili jsme spoustu míst u nás i v zahraničí. Nebylo neděle, abychom „neochutnali“ nová, zajímavá místa, kde se lidé schází oslavovat Boha. Měli jsme takové štěstí, že jsme se vždycky setkali s milými lidmi. Bylo jasné, že Bůh v tom jede s námi.

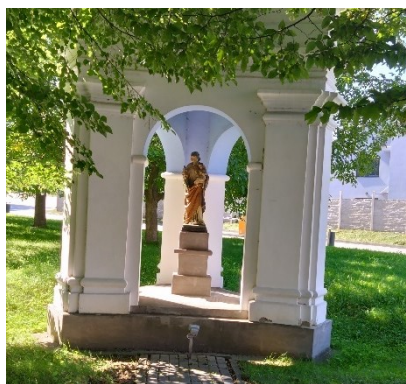
Na svých cyklo-toučkách jsem se dostal do malé vesnice Repechy na Dražanské vrchovině (kousek od Protivanova). Mají tam pěkně opravenou kapličku zasvěcenou P. Marii. Kaplička byla otevřena, tak jsem si ji mohl prohlédnout i uvnitř. Cestou do Protivanova jsem míjel technickou zajímavost, dvě vysoké větrné elektrárny.

Tip na výlet: Čechy pod Kosířem

V této obci mají hezký zámek obklopený přírodním parkem s rybníkem, dračí jeskyní s drakem i s malou rozhlednou. Poblíž bočního vchodu do parku stojí u silnice malá pěkná kaplička se sochou sv. Josefa s Ježíškem v náručí. Kaplička je zvláštní tím, že trojstranná, otevřená a volně přístupná.

Do Čech se dá také zamířit pěšky, nebo na kole od Čelechovic přes kopec Velký Kosíř, kde je rozhledna s krásným rozhledem po okolí.

-JŠ-

Zastavení první **Bílá Voda**

Okolí Javorníku mě uchvátilo již minulý rok, ale kvůli nedostatku času jsem nestihla navštívit Bílou Vodu, o které se hodně hovořilo v souvislosti s právě vydanou knihou Kateřiny Tučkové. Rozhodla jsem se tam tedy vydat se svou kamarádkou letos. Uprostřed obce nás ohromil svou velikostí **Klášteř piaristů**. Je zcela výjimečným architektonickým počinem na celém Jesenicku. Pochází z období klasického baroka a jeho stavbu financovala nadace majitele Bílé Vody Jakuba Arnošta z Lichtenštejna-Kastelkornu, který povolal do Bílé Vody právě řád piaristů. Z nadačních prostředků byl pro kolej, triviální školu a gymnázium v letech 1723 až 1733 postaven rozsáhlý klášter a školní areál, který je stavebně propojen s kostelem Navštívení Panny Marie. Budova koleje je rozdělena na dvě nádvoří, se dvěma ambity s arkádami a rajskou zahradou. Do základního kamene byly v roce 1725 uloženy ostatky svatého Jana Nepomuckého.

Kromě triviální školy a gymnázia tu vznikl i hudební seminář. Počátkem 19. století došlo k útlumu této činnosti, a nakonec bylo v roce 1872 vedení gymnázia předáno do světské správy. Ke změně situace v klášteři došlo po roce 1950, když byly do Bílé Vody násilně

přemístěny řeholnice různých řádů ze zrušených konventů z celého Československa. Najednou zde bylo až 450 řeholic a postupně se zde vystřídalo na tisíc sester ze čtrnácti řádů a kongregací. Během čtyřiceti let internace byla na zdejším hřbitově pochována většina sester, které zde žily. Po roce 1989 se část přeživších sester vrátila do svých původních klášterů. Poslední z internovaných kongregací, řádové sestry z řádu Vincentek, odešly v roce 2005. Od roku 1964 je klášter kulturní památkou ČR. Většina budov je v současné době prázdná, v části se nachází dobrovolnické místo pro potřebné.

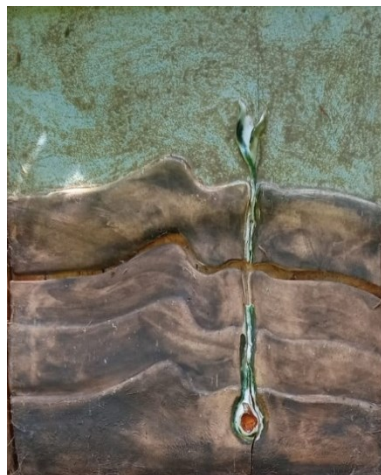
Internaci a život sester v Bílé Vodě připomíná nedaleké **Muzeum izolace, internace a integrace. Hřbitov, kde jsou sestry pochovány**, byl v roce 2000 prohlášen kulturní památkou ČR. Na hřbitově jsou uloženy ostatky někdejších majitelů Bílé Vody, společný hrob obětí pochodu smrti z roku 1945. Jsou zde uloženy ostatky členů řádu piaristů a rektorů koleje a na 700 hrobů řádových sester, které byly v Bílé Vodě internovány po roce 1950. Tyto hroby jsou porostlé růžovými keři, jsou prosté, mnohé i bez náhrobků, beze jména jen s jednoduchým kovovým křížem. Vyzařovala z nich pokora a chudoba, ale přitom i něžnost, čistota a krása. Přesný obraz duší, které se odevzdaly Bohu.

Na konci Bílé Vody, těsně u hranic s Polskem začíná **Sudetská křížová cesta**

Nenáročná lesní stezka obsahově navazuje na události, které poznamenaly Sudetskou krajinu po odsunu Sudetských Němců. Z událostí křížové cesty čerpá jejich nadčasové sdělení a poselství. Sama autorka, Zdenka Morávková, o ní říká: „*Poslední cesta Ježíše Krista není jen výpovědí o jeho osobní cestě, ale může být inspirací, zamyšlením pro jakéhokoliv (i nevěřícího) člověka. Situace, které Ježíš prožil, můžeme chápat jako archetypální, jako jakýsi "návod", jak se postavit náročné životní situaci. Kde hledat naději, lásku, důvod pokračovat. A stejně tak události, které doprovázely vysídlování Němců ze Sudetské krajiny, nejsou jen jejich soukromou vzpomínkou či traumatem. Lze v nich číst a hledat univerzálnější obraz spojení mezi člověkem a krajinou, člověkem a domovem, člověkem a Bohem. Stezka proto zobrazuje cestu vysídlování velmi symbolicky. Jejím hlavním motivem je profil Tváře. Tváře Ježíšovy, ale i druhého člověka, skrze kterého můžeme zahlédnout, že k nám přichází, mluví, prosí o pozornost Bůh. Proto na této stezce lze uvidět Tvář nikoliv jen jako běžný profil, ale jako něco posvátného, jako setkání Člověka s Člověkem, i jako setkání Člověka s Krajinou, skrze které tiše a nenápadně promlouvá Bůh. Co se*

děje s člověkem, který je nucený opustit svůj domov, své horizonty a co se děje s krajinou? Možná jsou to naprosto dokonalá zrcadla, která v sobě navzájem odráží rozpad uvnitř člověka i rozpad krajiny vnější. Lze předpokládat, že dokud se nezahojí rány, které prožil člověk, nezahojí se ani jizvy v krajině. Tak jako Ježíšův příběh končí zmrtvýchvstáním a novou nadějí, tak i tato stezka by chtěla přispět k procesu léčby, k přijetí toho, co se stalo i ke svobodnému vykročení dále k životu novému.“

Zastavení druhé – Horní Město

Přespáváme v Rešově, a protože je nedělní ráno, chtěly bychom někam do kostela. Nejbližší je v Horním Městě. Ještě když nasedáme do auta, netušíme, že je tam pouť. Tamní kostel je totiž zasvěcen sv. Máří Magdaléně a ta má dnes, 23.7., svátek. Před kostelem vyhrává dechovka, lidé se srdečně vítají a rozmlouvají spolu. Je vidět, že to tu žije. Slavnostní mši celebruje bruntálský děkan, farář z Rýmařova a rodák ze Svitav páter František Zehnal. Bohoslužba začíná v jedenáct hodin a prý abychom stihli oběd, vynecháváme Credo. Je přítomný jen jeden ministran, vlastně ministrantka a promluva je vzhledem ke složení lidu (hodně romských dětí a lidí zřejmě nepolíbených náboženstvím) velmi názorná, doplněná ilustracemi z dětské Bible. Peníze vybírají malé děti, trochu se bojím, aby s nimi neodešly, ale nestane se tak. K přijímání jdou kupodivu téměř všichni, i přítomný pan starosta s chotí. Při odchodu z kostela se rozdávají obrázky, pouťové koláče a nechybí ani slivovička. Nestačím se divit, ale tak srdečnou a rodinnou atmosféru už jsem dlouho nezažila. Vyvstávají mi v hlavě slova: „Podívejte se, jak se milují...“ Zajímaví lidé a zajímavá budova kostela. Je renesanční stavbou severského typu ze sedmnáctého století. Původně byl kostel

evangelický. Zachovaný interiér je cenným odkazem umělecké výzdoby luterských kostelů. V kněžišti hlavní oltářní obraz představuje Obrácení sv. Maří Magdalény u stolu farizea Šimona, vlevo je obraz Panna Marie Karmelská podává ochranný škapulíř Šimonu Stockovi a vpravo obraz sv. Šebestiána. V kostele jsou dvě empory, přístupné dřevěné galerie, zdobené přírodními ornamenty a malbou s výjevy Poslední večeře Páně a Křížové cesty.

Kostel je kulturní památkou České republiky.

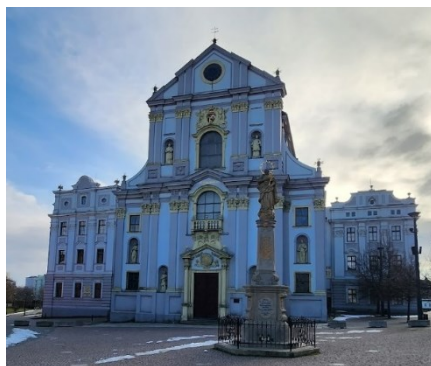
Zastavení třetí – Opava

Co by to bylo za prázdniny, kdybych nenavštívila svoji sestru, která pracuje v Opavě. Už jsem se těšila, jak asi vypadá katedrála, která se již několik let opravovala. Konkatedrála Nanebevzetí Panny Marie v Opavě je mohutný trojlovní kostel se dvěma věžemi, vybudovaný ve 14. století v gotickém slohu na místě starší románské stavby z počátku 13. století. V roce 1995 byl kostel prohlášen národní kulturní památkou. Od roku 1996 je druhým sídelním kostelem ostravsko-opavského biskupa.

Krásná, že?

Ale není to jediný skvost v Opavě. Za prohlídku stojí i kostel svatého Vojtěcha, dříve též kostel svatého Jiří. Je to monumentální jednolodní stavba postavená v letech 1675 až 1681 na opavském Dolním náměstí na místě malého gotického kostela, který byl založen před rokem 1350 a v 16. století zasvěcen svatému Jiří. Je chráněn jako kulturní památka České republiky.

A do třetice kostel svatého Ducha, jednolodní původně gotický kostel, který byl v letech 1690–1767 barokizován. Společně s minoritským klášteřem je také chráněn jako kulturní památka České republiky.

Zastavení čtvrté – Krnov

Sestra sice pracuje v Opavě, ale bydlí v Krnově, kde výraznou dominantu města tvoří poutní vrch Cvilín s rozhlednou a kostelem Panny Marie Sedmibolestné a Povýšení Svatého kříže. Místo je osídleno již od pradávna, při vykopávkách zde bylo objeveno hradiště z mladší doby kamenné. Tradice církevních poutí na vrch Cvilín sahá k počátku 17. století. V letech 1722–1728 byl na vrchu postaven z popudu

představeného řádu minoritů kostel (řád minoritů je s městem spjat již od 13. století), a to v těsné blízkosti dřevěné kaple, která zde stávala již od roku 1684. Během sedmdesátých let 19. století bylo zřízeno ke kostelu schodiště o délce 222 schodů. S chutí si je každoročně vyšlápnu! Letos zrovna mrholilo a když jsem vystoupala až nahoru a začala obcházela jednotlivá zastavení křížové cesty, nastal pořádný slejvák! Cesta to byla opravdu křížová, ale jak jsem ji dokončila, déšť rázem ustal.

Zastavení páté – Protivanov

I když to tak docela prázdninové zastavení není. Odehrává se na začátku měsíce září. Manželovi rodiče odjíždějí do lázní a nás pověřují starostí o dům a zahradu. Jsou z Protivanova, a aby měli jistotu, že tam pojedeme, lákají nás na předpouťový koncert pořádaný k narozeninám Panny Marie. Prý nějaký Antikvartet Dušana Vančury. Nechytám se. Prý ten Vančura psal texty pro Spirituál Kvintet. Aha! A pro bratry Nedvědovy. Fakt? Tak to беру dceru a jedeme! A rozhodně jsme nelitovaly! Milí lidé a úžasná atmosféra. Sám pan farář Zdeněk Fučík na stránkách farnosti píše:

„Upřímně děkuji úřadu Městyse Protivanov za podporu koncertu k narozeninám Panny Marie, který se uskutečnil v neděli 3.9. a také moc děkuji všem, kteří na něj přišli. Kdo nepřišel, měl škodu, protože vystoupení Antikvartetu patřilo ke špičce kvality koncertů, které se v naší farnosti pořádaly. Opravdu to vrčelo, jak říkával otec Olejník blahé paměti. Písničky byly tak podmanivé, že po chvílce jsme tleskali, popřípadě luskali prsty! A jak vidno, i našim novým přátelům se zde líbilo. Toto se objevilo na jejich facebooku: „Na selfie s bílými klokany jsem nemusela nikoho z kapely přemlouvat. Dneska byl zážitek z koncertu v Protivanově opravdu jedinečný! Tož, zdravíme všechny milé a pohostinné z Moravy. Byly buchty, řízky a místní pivičko! Až sa dom nechce...“ a Jirka Mašek, jejich kapelník dodává: „Ano, gastrozážitky a klokani byli moc fajn, ale mě nejvíc uchvátila pozornost a napojenost publika... Diváci a posluchači na Moravě jsou neskutečně hudební a empatictí a je vskutku radost pro ně hrát. Tři vyžádané přídávky a standing ovation člověku opravdu dodají víru v to, že co děláme, má smysl. Užil bych si to do syta i bez řízků a klokanů... jsem syt radostí a vděkem...“ A my jsme si to užili také, děkujeme Pánu Bohu za překrásný kamínek v mozaice letošní pouti!!! Takže s „řízkem, bochtama a farním Vašikem“ se příště opět těšíme. BOHUDÍKY.“

Uchvátila mě hned jejich první píseň s názvem Desatero

*I'm Free
Praise the Lord, I'm free
No longer bound
No more chains holding me
My soul is resting
Oh, what a blessing
Praise the Lord
Hallelujah, I'm free
o kdysi Mojžíš
Když na Sinaji stál
Národu svému
Dvě kamenné desky dal
A na těch deskách, milý synu
Na těch deskách, milá dcero
Na těch deskách
Bylo vytesáno DESATERO
A od té doby
By měl každý vědět
Že když bude zlobit
Tak půjde sedět
Že v kostele se smeká
A ve škole se zdraví
A čisté jak řeka
Mají být naše mravy*

*Chcem' žít
Jenom normálně žít
Nelhat a nekrást
Svoje rodiče ctít
Sednout si spolu
K jednomu stolu
Jak dřív
Smíření, to je odpuštění
Ty čisté mravy
Ty nám dneska chybí
A místo skutků
Zbyly jenom sliby
Měli bychom hlídat
Kam naše loďka pluje
Zasypat ten příkop
Který nás rozděluje
Chcem' žít
Jenom normálně žít
Nelhat a nekrást
Svoje rodiče ctít
Sednout si spolu
K jednomu stolu
Jak dřív
Smíření, to je odpuštění
Smíření, to je odpuštění*

Na YouTube najdete videoklip k této písni.
Hned jsem si koupila jejich dvoj CD,
a poslouchám a poslouchám a .....nemůžu se
nasytit!

Putování i prázdniny už sice skončily, ale já se
těším na další dobrodružství, které mě s Bohem
čeká i během roku. A nemusím ani nikam putovat!

Danka O.

PS: A první dobrodružství přišlo již během pár hodin po dopsání tohoto
textu. (...pokračování najdete v rubrice Svědectví a modlitební impulzy)

O letošních prázdninách jsme se účastnili akce, kterou uspořádal náš děkanát. Projížděli jsme mariánské kapličky v děkanátu. U některých už nebyly lístečky s úkoly, ale to nevadilo. Díky této aktivitě se nám podařilo nahlédnout do kapličky v Paměticích. Jezdíme okolo dost často, ale kapličku zevnitř jsme viděli poprvé. Zrovna tak kapličky v Oklukách a v Repechách.

Tato dvě místa byla pro nás neznámá. Kapličky byly otevřené, krásně nazdobené a v Repechách i obydlená malými vlaštovkami. Aspoň tam nebylo Panně Marii smutno.

Děkujeme všem, kdo na prázdniny takovou skvělou aktivitu připravili. Stálo to za to, bylo to nádherné, úžasné, skvělé...

SVĚTOVÝ DEN PRARODIČŮ A SENIORŮ - 23. ČERVENCE

děti připravují dárečky dědečkům a babičkám

POUŤ V ŠEBETOVĚ – 23. ČERVENCE

FARNÍ MLÁDEŽ NA SVĚTOVÉM SETKÁNÍ MLÁDEŽE S PAPEŽEM FRANTIŠKEM V LISABONU – 1.-6. SRPNA

odjezd

mezinárodní družba

ustláno na kamení pod mostem

šťastný návrat domů

Odpočinek při prvním výšlapu na Pohoru a Horní Štěpánov. Všimněte si chrobáka vlevo dole.

... a tady i se svojí koulí

Blížíme se k cíli...

... a malá výpomoc u hostitelské rodiny na Pohoře.

Milé přijetí ve farnosti
Horní Štěpánov

V objetí nebe a zralého
obilí mezi Pohorou a
Horním Štěpánovem.

Krásné modlitební i ubytovací zázemí nám poskytla naše sýpka.

Druhým cílem se stala farnost Cetkovice. Vřelé přijetí pana faráře a jeho sestry máme všichni hluboce vryté do srdce.

Věž cetkovského kostela je parádní!

Dámský večerní dýchánek.

Hurá z Bačova na Vísky!

Kříž u Sudic... blížíme se domů, čeká nás poslední večere (naprosto nejlepší ovesná kaše), kupačka v ledové vodě, a pak už pozdně večerní chvály v kostele s díkůvzdáním za všechny zázraky, co jsme společně prožili a potom noční adorace.

Původně plánované putování do čtyř světových stran se zúžilo na tři, ale byli jsme si jisti, že se naplnilo to, co se naplnit mělo! Spokojeně jsme se vrátili maminkám domů na oběd a mohlo začít pršet.

Když jsme tuto akci plánovali, definovali jsme si, že chceme zažít *zázrak* (těch bylo mnoho!), *děšť* (toho bylo taky dost, ale my nikdy nezموكll!) a *oběd v restauraci* (měli jsme tři obědy a všechny byly lepší jak v restauraci, a ještě k tomu zadarmo!)

Krásy Božího stvoření jsme se nadýchali do sytosti a živého Ježíše jsme vnímali neustále v našem středu i v těch, které jsme navštívili a kteří nás přijímali. Takže splněno! Bohu díky za vše.

O prázdninách jsme měli s Děti v íry pětidenní puťák. Já jsem byla v úterý a ve středu, ale ve čtvrtek jsem nešla, protože mi bylo špatně. Ten večer už mi bylo líp, takže jsem mohla jít zpátky za děckama, ale moc se mi už nechtělo. Nakonec mě rodiče přemluvili. V pátek večer jsme měli chvály a po chválách jsem cítila takovou svobodu, odpuštění a lásku, že doteď jsem ráda, že mě rodiče přemluvili, abych se na puťák vrátila.

Chci vás všechny povzbudit, abyste chodili k přímluvné modlitbě. Byla jsem na konferenci New Dawn. Jeden den mě tam přepadl smutek. Máma si toho všimla a doporučila mi, abych si zašla na přímluvnou modlitbu. Nakonec jsem šla a bylo to fakt super. Já jsem člověk, kterého jen tak něco nerozbrečí, ale toto byla fakt síla. Říkali mi i věci, o kterých jsem jim nic neřekla a seděly ke mně! Fakt jsem cítila, že skrze přímluvce na mě promlouval Duch svatý.

PS.: Kdyby nebyl Bůh, nebyli by rodiče, a kdyby nebyli rodiče, neprožila bych to, co jsem prožila. Díky Bohu za moji rodinu, že ji mám.

Barča Ševčíková

POSVÍCENÍ – 27. SRPNA

**PŘIBLÍŽILO SE
K VÁM
KRÁLOVSTVÍ BOŽÍ.**

(Mt 10,9)

Ať se na to díváš
z jakékoli strany,
život je fantastický!

(E). Carlo Acutis)

27. 8. 2023 den přijetí
svátosti pomazání nemocných
v kostele sv. Marka v Knínicích

Udílání svátosti pomazání nemocných

**Letošní
Posvícení
vzniklo
díky velikému příspěví farní mládeže,
díky vám všem!**

FRANTIŠKÁNSKEJ ŽIVEL

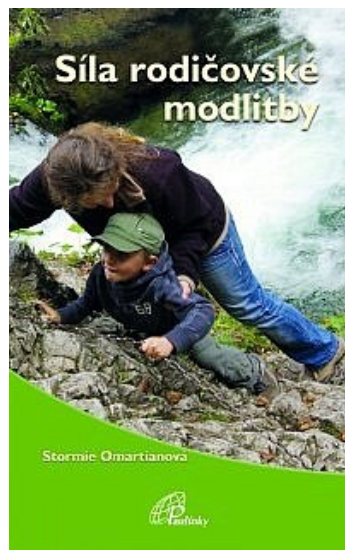
Tuto knihu jsem přečetla jedním dechem, možná i proto, že otce znám z hnutí Modliteb matek, které dlouho podporoval a z krátkých videí, která pravidelně každý den natáčí a dává na YouTube.

Chvíli recesista a chvíli kontemplativní kněz, potom zase manažer a jindy prostý poutník. Je to prostě živel. Františkánskej živel! Šebestián Pavel Smrčina vzpomíná v knižním rozhovoru na své dětství a dospívání, zkušenosti z vojny i studií teologie, ale také na kněžská působiště. Odkrývá své úspěchy v práci s lidmi na okraji společnosti nebo při vedení velkých farností, ale také vlastní chyby, z nichž některé vedly málem k jeho vyloučení z řádu. Životní příběh Šebestiána Smrčiny je v knížce prokládán přirozeně navazujícími úvahami o Bohu, víře, životě, vztazích nebo církvi. Provokativní otázky novináře Ondřeje Havlíčka vedou Smrčinu k detailnímu vysvětlování myšlenek, názorů a přesnému formulování představy o křesťanském postoji ve světě, kde „život je Dostojevskij“, ale „Bůh je jednoduchý“.

SÍLA RODIČOVSKÉ MODLITBY

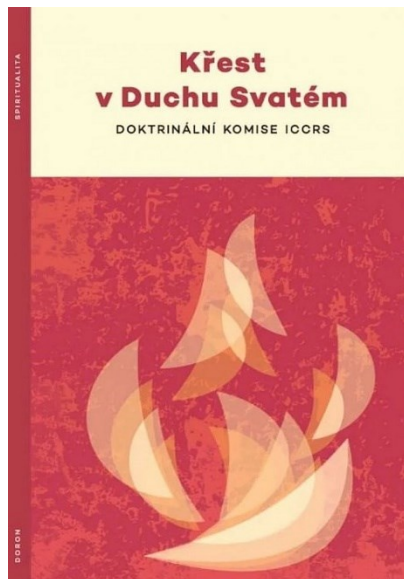
Autorka **Stormie Omartian** povzbuzuje k vytrvalé a usilovné modlitbě rodiče. „Boj o životy našich dětí se odehrává na kolenou. Nemodlit se je jako sedět a zpozdáli se dívat, jak na naše děti ve válečném poli dopadají střely ze všech stran. Když se však modlíme, jsme v bitvě po jejich boku a užíváme Boží moc v jejich prospěch.“

KŘEST V DUCHU SVATÉM

Dokument Křest v Duchu Svatém vyšel v roce 2017 u příležitosti 50. výročí vzniku Katolické charismatické obnovy pod hlavičkou doktrinní komise ICCRS (nyní CHARIS International – koordinační ústředí Obnovy se sídlem ve Vatikánu). Zkoumá nejen biblické a patristické prameny, souvislost s iniciačními svátostmi a pastorační aspekty, ale především mnohotvárné ovoce této milosti, která proměňuje životy milionů lidí po celé světě.

MALÁ CESTA KŘEŠŤANSKÝCH MANŽELŮ

Renzo Bonetti

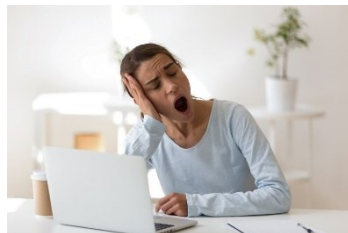
Dvě knihy a záložka pro manžele, kteří chtějí prohloubit svůj vztah ve svátosti manželství, naučit se žasnout nad tímto darem a zakusit, že jejich svátostné manželství je velkým darem nejen pro ně, ale také pro děti, širší rodinu, církev a pro celou společnost. Knihy jsou vhodné také pro kněze pro přípravu promluv, duchovních obnov, setkání i formačních kurzů o svátosti manželství.

Materiál je plodem 20leté pastorační práce, modliteb, adorací a úvah dona Renza Bonettiho, který spolupracuje s mnoha kněžími, manžely a více biskupy. Je jedinečným nástrojem pro znovuoživení daru svátosti manželství.

JAK SE BŮH POSTARAL O PŘÍSPĚVEK DO FARNÍČKU

Psala jsem příspěvek do Farníčku do počítače již v pozdních nočních hodinách, abych ještě stihla uzávěrku, a chtěla ho uložit, ale nešlo mi to. Unavená jsem počítač zavřela nevyprnutý s tím, že článek uložím a pošlu ráno. Během noci se však počítač aktualizoval a milý článek mi zmizel. Tak a mám to. Zbytečně jsem ponocovala, marně se namáhala. Že jsem se raději na nějaký příspěvek nevykašlala a pořádně se vyspala, když mám jít do práce. Kupodivu jsem ale zůstala klidná a s pokorou přijala, že člověk míní, Pán Bůh mění. A světe div se, uzávěrka byla posunuta a když jsem pak odpoledne otvírala nějaké složky, článek na mě opět vyskočil. **Hned jsem ho uložila a chválila Boha za jeho smysl pro humor a za to, jak se stará, když vše svěříme s pokorou do jeho rukou!**

Danka Ošlejšková

VÍRA - DŮVĚRA

Věřím v Boha? Důvěřuji Bohu? Zdálo by se, na první pohled, že je to skoro stejná otázka. A přece je v nich obrovský rozdíl. Hodně lidí věří v Boha. I samotný Satan a démoni: *V jejich synagóze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Ten vykřikl: „Co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zahubit? Ví, kdo jsi. Jsi Svätý Boží.“ (Mk1, 23-24)*

Ale kolik z nás Bohu důvěřuje? A důvěřujeme mu ve všem? I když jsem odevzdal svůj život do rukou Ježíše Krista, postupně zjišťuji, že to není až tak pravda. Že v určitých oblastech si chci rozhodovat sám a nepouštím tam Boha. Možná někdy nevědomky, někdy to už za ta léta mám tak automaticky, někdy si myslím, že já vím, jak to je a někdy to prostě nedokážu. Ale Bůh chce, abych mu dal nadvládu všude, ve všech oblastech. A není to proto, že by mě chtěl manipulovat, ale je to kvůli jeho lásce ke mně, proto, že On nejlépe zná mě, mé myšlení, mé nitro, mé srdce a ví, co je pro mě nejlepší, i když si mohu myslet opak. On ví, on mě stvořil: *Víš o mně, ať sedím nebo vstanu, z dálky je ti jasné, co*

chci dělat. Sleduješ mou stezku i místo, kde ležím, všechny moje cesty jsou ti známy. Ještě nemám slovo na jazyku, a ty, Hospodine, víš už všechno. Tys to byl, kdo utvořil mé ledví, v životě mé matky jsi mě utkal. (Ž139, 2-3,13) A přesto někdy říkám ne. Většinou se mně „dobře“ odevzdává Pánu to, kdy doopravdy nevím, jestli je dobře za A nebo za B. Ale dát Bohu „ano“ i pro variantu, která se mi nezamlouvá? Pustit to ze svých rukou a dát mu svobodu volby... Zní to trochu paradoxně, dát Bohu svobodu. On totiž nikdy nepůjde proti mé vůli, proti mé svobodě se rozhodovat.

Pokud Bohu důvěřuji, že pro mě dělá to nejlepší, tak kde je problém?

O prázdninách mě od charismatické konference v Brně toto téma důvěry více provázelo. Učil jsem se dávat Pánu konkrétní věci z běžného života a viděl jsem, jak Pán koná. Jeden příklad za všechny byla naše rodinná dovolená.

Chtěli jsme spolu někam vyrazit, ale v sedmi lidech, kdy se musí skloubit dovolené dospělých s různými tábory a akcemi dětí, to není až tak jednoduché. Tak jsem určitou představu naší dovolené předložil Pánu a dal mu plnou moc nad ní. Vůbec jsem nevěděl, jak to dopadne. Ještě dvacet čtyři hodin před naší dovolenou jsme netušili, že pojedeme, protože rodinný stan, co jsme měli objednaný, provázely technické problémy dodavatelské firmy. Ale náhle se ozvali, že ho budou ten den doručovat. Stan nečekaně dorazil, takže jsem zjišťoval, zda mají ještě v kempu místo. Předběžně mi řekli, že ano, ale ať si zavoláme v den odjezdu. Takže začalo odpolední balení s nejistotou, jestli vyrazíme. A ráno, než jsme odjeli, nám potvrdili, že můžeme přijet. Celá krásná dovolená v termálech v Dunajské Středě byla požehnaná a prožívali jsme stále každodenní zázraky, jak se Bůh stará. Nelze vše vypsát, ale „vyplatí“ se Bohu důvěřovat.

Důvěřuj Hospodinu celým srdcem,
na svoji rozumnost nespolehej.
Poznávej ho na všech svých cestách,
on sám napřímí tvé stezky.

Příslaví 3:5-6

***Bázeň před
Hospodinem je
počátek lásky
k němu, důvěra
pak je počátek
přimknutí
k němu.
(Sír 25, 12)***

Pepa Ševčík ml.

V neděli 29.10., týden po Misijní neděli proběhne v naší farnosti sbírka na podporu papežských misijních děl, a to formou takzvaného "**MISIJNÍHO ŠTRÚDLOVÁNÍ**". Prosíme šikovné hospodyňky o upečení a zabalení štrúdlů či závinů všeho druhu. Děti je budou po mši svaté nabízet před kostelem.

Štrúdlly můžete péct sami doma nebo pozvat přátele, známé, nebo třeba vnoučky a dát misijnímu štrúdlování rozměr společenství. Zabalené do přiměřeně velkých balíčků (zhruba ve velikosti

papírových táček, aby se daly pohodlně a bezpečně odnést domů), přinášejte v neděli 29. 10. před mší svatou.

SIRIRI

uděluje

CERTIFIKÁT

Farnosti Knínice u Boskovic

za podporu činnosti organizace ve Středoafričké republice
v rámci projektu Afrikány pro Afriku

ve výši 10.000 Kč

Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat.

Z VODY A Z DUCHA SVATÉHO SE ZNOVU NARODILI:

- 4. 6. Timotej Hlubinka, Boskovice
- 13. 8. Valentýna Anežka Dostálová, Vážany

LÁSKU, ÚCTU A VĚRNOST SI V NAŠEM KOSTELE SLÍBILI:

- 9. 7. Vojtěch Šimíček a Kristýna Ošlejšková
- 9. 9. Daniel Lizna a Radka Jedličková

Kontakty na společenství a skupiny ve farnosti:

DĚTI VÍRY   Kačka Ševčíková, Petra Hartlová

MODLITBY MATEK - Danka Ošlejšková, Liduška Zvěřinová

MODLITBY OTCŮ - Vláďa Mucha

FARNÍ EVANGELIZAČNÍ BUŇKA - Pepa Ševčík

SCHOLA - Petra Hartlová

FÍBAND - Bety Muchová

FÍSOVIČKY - Petra Hartlová

FÍSOVINKY - Verča Ševčíková

SPOLEČENSTVÍ CHVÁLY - Petra Hartlová

HOSPODIN

KONÁ DIVY.

Ž 4,4

Vydáno 17. 9. 2023 římskokatolickou farností Knínice u Boskovic výhradně pro vnitřní potřebu farnosti.

Náklady na tisk 1ks Farníčku jsou cca 15,- Kč – tento minimální příspěvek vkládejte do označené krabičky na stolku v kostele.

Kontakt na kněze:

P. Miroslav Šudoma – tel. 608 755 273, fara Boskovice Masarykovo nám. 20, email: kninice@dieceze.cz

Kontakt do redakce: své náměty a příspěvky pište na email: p.hauptova@seznam.cz nebo napsané na papíře vhodte do krabičky v kostele.

Farní časopis naleznete také v elektronické podobě na internetových stránkách farnosti: www.kninice.farnost.cz.